

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

908. Quid possit Capitulum quòad uniones beneficiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

Sectio II. Caput I.

434

autem, quæ sunt jurisdictionis ordinaria, transesse in Vicarium generalem, ut Felin. in. 1. et al. de re script. n. 17. & Sbroz. de Vicari. l. 2. q. 52. n. 2. Et licet fo- ret jurisdictionis voluntaria (eo quod impediri possit extrajudicialiter, nec attendatur conting- entia contradictionis, & quod hinc consequitur, ex- petitio eius unionis in invium, ut in simili vide- mus manumissionem exerceri quandoque in invi- um. Ldt. S. sui autem & S. licet enim e. de testam. man.) consernit nihilominus, Vicarium ex generali depu- tatione consequi etiam exercitum voluntaria- jurisdictionis, ut Mohed. loc. cit. Felin. in. c. ex parte, de constit. col. ult. quod tamen ultimum negant alii cum Milis. in repertor. v. vicarius Episcop. quodque etiam, ut sit Lott. n. 131. facile dilutur ab AA. no- stra sententia opponitur, nempe, quod unire bene- ficia reputetur inter ardua, ad hac autem vicarius egeat speciali Mandato, dicendo nimurum, quod ista arduitas non consistat in alio, quam in excu- tiendo causam & illius iustitiam; hac autem excus- sa & apparente iusta factum unionis non reputari arduum; cum jus eam permittat, ac propterea ni- hil sit, quin veniat in generali mandato, prout in simili dicitur de cognitione causa matrimonialis, quæ procul dubio à Vicario generali ex Mandato generali cognosci potest, ut Sbroz. de off. Vicar. l. 2. q. 43. n. 2. & Cuchus instit. l. 2. m. 6. n. 123. & ta- men reputetur inter ardua, ut Meach. de arb. cas. 205. n. 7. iuxta c. 1. de procurat. in 6. Ex quibus etiam dilu posse videtur illud, quod insuper nostra re- spondentis AA. afferunt; nempe quod Vicarius si- ne speciali mandato non possit conferre bene- ficia, adeoque multo minus posse unire, utpote quod magis est; nam conferre, ut dictum alias non est propriè jurisdictionis Episcopalis, sed distincte alicuius potestatis de jure communis Episcopo competentis, à quâ, eti minori, ad potestatem ju- risdictionis arguere non licet.

2. Porro extenditur nostra responso, ut Vica- riis adhuc non possit unire beneficia, etiam si ei concessa facultas conferendi beneficia, cum clausula etiam generali. & omnia requirentia speciale Man- datum, Garc. l. cit. citans Caccialup. de union. 4. 3. q. 8. n. 21. Pet. de Perus. ed. 17. c. 4. n. 32. Card. Paris. cons. 40. l. 4. &c. Castrop. Azor. l. cit. & quos citat Lott. l. cit. n. 124 Rebuff. in pr. tit. de form. Vicar. n. 102. Ho- jed. de incomp. p. 2. c. 3. u. 7. &c. eo quod sub potestate conferendi non conferatur potestas conjungendi, utpote longe major; cum unio fieri nequeat sine consensu capituli, & naturam beneficiorum immuratur, adeoque nec comprehendatur ex vi dicta clausula generalis; quia hæc solum extenditur ad similia, non vero ad majora expressis, iuxta e. qui ad agen- dum de Procurat. in 6. Castrop. Garc. l. cit. contra Gamb. de pot. leg. l. 5. rub. 1. n. 115. à cl. a. potestate conferendi concessa arguente ad potestatem uniendi; eo quod conferre voluntatis sit, unire ne- cessitatibus.

Quæstio 907. Quid circa unendum bene- ficia possit Coadjutor Episcopi.

R. Espondeo: Excepto casu, quo datus esset ob- imbecilitatem mentis coaduti, non habet hanc potestatem unendi. Cardin. de Luca. de Pa- roth. d. 35. n. 10. iuxta dicta alias de potestate con- ferendi beneficia, & recipiendi resignationes, admi- nistrandique spiritualia. De quo vide Paris. de re- sign. l. 7. q. 20. per tot. Barbos. juris Eccles. l. 3. c. 10. n. 23. & seq.

De Huiusmodi Pergamentis
PARAGRAPHS
ad uniones beneficiorum.

1. R. Espondeo primo: Capitulum sede plena- ter si requiratur ejus consensus ad unionem sa- ciendam ab Episcopo, non solum unire potest; sed neque dictum consensum prætere unionem facienda ipsi capitulo directe & principaliter. Garc. in. c. 2. n. 68. Castrop. cit. S. 2. n. 17.

2. Respondeo secundo: Sed neque capitulum se- de vacante sibi unire potest beneficia. Garc. Ca- strop. l. cit. Ventrigl. cit. S. 1. n. 8. Barb. juris Eccles. l. 32. n. 99. sic expreßè dictum a S. Congr. galatæ.

3. Respondeo tertio: potest tamen fide vacante, ut habeat communior, unire alii pri locis vel be- neficiis beneficia; siquidem potestas hac unendi est jurisdictionis non voluntaria, sed necessaria; eo quod necessitate urgente, ortâ ex necessitate Ecclesiæ, vel evidente ejus utilitate facienda sit unio, & non aliter; Capitulum autem in iis, quæ spe- cant ad jurisdictionem necessariam (in se- cundum plures erit in iis, quæ specant ad jurisdictionem voluntariam) succedit Episcopo. Laym. in c. cum olim. de major. & obedient. n. 11. Ventrigl. Ca- strop. Garc. l. cit. citantes Rebuff. in pr. tit. de union. n. 36. Hojed. de incomp. p. 2. c. 3. n. 7. Sanch. in deca. l. 7. c. 29. n. 155. Barbos. ubi ante n. 98. contra Azor. p. 2. l. 3. 38. q. 9. (ubi etiam ait, AA. opposita sententia lo- qui non de unione facta accessoriæ, sed aequæ prin- cipaliter, quia volunt. id posse Capitulum, ubi nihil decederet per talem unionem juri. Episcopah, qualiter illi nihil decedat per unionem factam aequæ principaliter; vel etiam per factam accessoriæ de beneficiis spectantibus alias ad collationem filius Capituli; decedat autem per factam accessoriæ de beneficiis spectantibus ad collationem E- piscopi; in quo tamen fallitur Azor; qui eti aliqui eorum id velint, non tamen omnes, ut manifestum est ex Castrop. cum beneficium hec unum extin- guatur, adeoque subtrahatur im posterum collatio- ni Episcopali) & idem cum Azor (qui tamen p. 2. l. 6. 28. q. 9. expreßissime docet contrarium, leu- nostram responsonem) aequæ probabiliter renentes contrarium. Pavin. de pot. capit. sed. vac. p. 2. q. 3. n. 17. Lott. l. 1. q. 28. n. 141. e. a. potissimum dicti rationis, ut Lott. quod, eti unire sit jurisdictionis, & jus- dictio traveat ad capitulum, unire tamen fide re- servatis Episcopo, ut dictum supra, implice re- lationem & extincionem tuncit, q. e. fide va- cantie in specie est capitulo prohibita ex c. l. 1. 27. ne sede vat. ad cuius tamen rationis primam partem recte respondet Ventrigl. loc. cit. n. 9. id, quod unire sit proprium Episcoporum, solum dicta ad exclu- sionem Praatorum inferiorum, non habentium ju- risdictionem Episcopalem, quod dici non potest, de capitulo, dum succedit in integrum jurisdictionem Episcopi. Ad illud etiam, quod pro hac sententia negativa adduci solet, quod nimurum talis uno fa- ceta per Capitulum cedat in prajudicium juris E- piscopi, dum hac via subtrahuntur beneficia hæ- nitia ejus collationis; respondet Castrop. loc. cit. n. 12. negando, creari per hoc prajudicium aliquod aut diminutionem juris Episcopalis, utpote quod jus in eo conficitur, ut possit omnia beneficia libi sub- jecta, quasdiu ea naturam beneficiorum retinent pro-

videre, quæ potestas per hoc non immuratur, quod hac beneficia vi iusti unionis
extinguantur.

PARA-